

5 KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ

Suomen Kardiologinen Seura toimi Pohjoismaisen kardiologikokouksen isäntänä ja järjestäjänä vuonna 2007. Kokous järjestettiin Oulussa. Suurponnistus onnistui hyvin.

Juhani Airaksinen, Turun yliopistollinen keskussairaala

5.1 European Society of Cardiology (ESC)

5.1.1 ESC:n perustaminen

Tammikuussa 1949 kokoontuivat 14 Euroopan maan kardiologiedustajat pohdimaan Euroopan Kardiologisen Seuran perustamista vastaavan amerikkalaisen yhdistyksen rinnalle. Suomalaisena perustajajäsenenä mukana oli professori Pentti I. Halonen. Euroopan Kardiologisen Seuran (ESC) säännöt valmistuivat seuraavaan maailmankokoukseen Pariisissa syksyllä 1950, jolloin ESC katsottiin virallisesti perustetuksi.

5.1.2 Kongressit – kokoukset alkuun neljän vuoden välein

Seuraavien 20 vuoden ajan Euroopan Kardiologinen Seura oli lähinnä eurooppalaisten kardiologiprofessorien ”matkustuskerho”. Pääasiallinen toimintamuoto oli neljän vuoden välein eri puolilla Eurooppaa järjestetty Euroopan kardiologikongressi. Kongressien järjestelyvastuun kantoi kuitenkin järjestävän maan kardiologinen seura.

5.1.3 European Heart Journal perustetaan ja kongressi vuosittaiseksi

Vuonna 1976 Amsterdamissa järjestetyn kokouksen jälkeen alkoi ilmetä muutospaineita seuran toimintaan. Amsterdamin kokouksen pääorganisaattoria, professori Paul Hugenholtzia on pidetty tärkeimpänä henkilönä tässä muutospaiteissa. Ensimmäinen kehitysaskel oli European Heart Journalin pe-

rustaminen vuonna 1980. Vuonna 1984 Hugenholtzista tuli ESC:n puheenjohtaja seuraavaksi nelivuotiskaudeksi. Tuolloin päätettiin, että Euroopan kardiologikongressi järjestetään Wienin 1988 kokouksen jälkeen vuosittain ja kongressin järjestelyvastuu siirtyy kansallisilta seuroilta ESC:lle. Paul Hugenholtzin puheenjohtajakaudella ESC:iin luotiin myös jaosjärjestelmä (Working Groups) tuomaan vastapainoa kansallisten seurojen usein hyvin vastakkaisillekin päämäärille. Jaokset antoivat myös nuorille lupaaville kardiologian tieteenharjoittajille uuden kanavan päästä vaikuttamaan eurooppalaiseen kardiologiaan.

5.1.4 ESC rakentaa päämajan

Vuonna 1986 perustettiin ensimmäinen ESC:n toimisto Nyoniin Sveitsiin ja luotiin pohja seuran vahvistuvalle organisaatiolle. Sveitsin työvoimapolitiikka osoittautui kuitenkin vaikeaksi. Etusija kaikkiin tehtäviin on aina sveitsiläisellä. Sen vuoksi ei ollut mahdollista palkata päteviä ja ”sopivia” henkilöitä. Niinpä ESC alkoi hakea muuta paikkaa päämajalleen. Benelux-maat tai Lontoon ja Pariisin alueet olisivat olleet liikenteellisesti ihanteellisia, mutta ne olivat tontti- ja rakennuskustannusten suhteen liian kalliita. Niinpä European Heart House rakennettiin Nizzan lähistölle Sophia Antipolis -kylään ja se vihittiin käyttöön vuonna 1993. European Heart House on ESC:n ”pääkonttori”, mistä organisaatiota johdetaan. Pohjoismaisille kardiologeille Nizzan seudun ongelma on hankala liikenneyhteys. Matka Kuopiosta Nizzaan kestää yhtä kauan kuin Kuopiosta Yhdysvaltoihin. Majoitusmahdollisuudet European Heart Housen lähellä ovat rajalliset. Sinänsä hyvä hotelli on keskellä ei-mitään.

5.1.5 ESC:n terveystoiminnan rooli 2000-luvulla

ESC:n missiona on vähentää sydän- ja verisuonisairauksien aiheuttamia haittoja Euroopassa. Tähän päämäärään ESC pyrkii sekä tieteellisten että koulutuksellisten aktiviteettien välityksellä, luomalla hoitosuosituksia ja seuraamalla sydän-sairauksien epidemiologiaa, diagnostiikkaa ja hoitoa eri puolilla Eurooppaa. ESC on myös aloitteellinen terveystoiminnassa ja se edistää sydän- ja verisuonisairauksien ehkäisyä monin eri tavoin.

Ani-Jatta Immonen, Juha Hartikainen, Markku Mäkijärvi ja Marika Rosengorg, ESC, Tukholma 2005.

5.1.6 Jäsenyhdistyksiä Välimeren etelä- ja itäpuolelta

Euroopan Kardiologinen Seura edustaa yli 45 000 kardiologian alan ammattilaista. Vuonna 2006 ESC:iin kuului 50 kansallista seuraa Euroopasta ja Välimeren alueelta mukaan lukien muun muassa Libyan ja Israelin kardiologiset seurat. Varsinaisten jäsenseurojen lisäksi ESC:iin kuuluu neljä tytäryhdistystä, muun muassa Etelä-Afrikan ja Argentiinan kardiologiset seurat vuodesta 2005 lähtien. Suomi liittyi ESC:hen toisena Pohjoismaana vuonna 1968.

ESC koostuu nykyään 19 jaoksesta (Working Groups), kolmesta neuvostosta (Councils) ja viidestä alayhdistyksestä (Associations). Nykyisin ESC:n toiminta perustuu suurelta osin seuran jaosten ja alayhdistysten aktiivisuuteen. Ne järjestävät ohjelmaa vuotuisen kongressiin. Alayhdistyksillä on omat lehtensä ja omat yhä laajenevat kongressinsa.

Oulun NCC-kokouksen kansainvälisiä vieraita ja SKS:n hallituksen jäseniä Maikkulan kartanon portailla 5.6.2007. Ryhmäkuvassa eturivissä vasemmalta alkaen Lars Hvilsted Rasmussen (Tanska), Henrik Steen Hansen (Tanska), Axel Brandes (Tanska) ja Juha Hartikainen. Toisessa rivissä Gabriele Vicedomini (Italia), Alfred Buxton (USA), Rein Kolk (Viro) ja Remigijus Zaliunas (Liettua). Seuraavassa rivissä Jaana Pihkala, Juhani Airaksinen, Hannu Parikka ja Warren Jackman avec (USA). Hannu Parikan takana Antti Kivelä. Takarivissä Timo Savunen, Ritva Lehtonen (NCC:n päätökijä sanofi-aventis), Saira Vikman, Markku Eskola, Pirjo Mustonen, Ari Simonen (sanofi-aventis), Per Tornvall (Ruotsi), Pekka Raatikainen ja Cecilie Risøe (Norja).

5.1.7 Koulutus on ESC:n tärkeä ja näkyvä toimintamuoto

ESC:n tärkein ja näkyvin toimintamuoto on edelleen koulutustoiminta. Euroopan kardiologikokoukseen on osallistunut viime vuosina yli 20 000 lääkäriä tai näyttöilleasettajaa. Vuonna 2006 Barcelonan kokouksessa osallistujia oli jopa 32 000, mikä asettaa melkoisia vaatimuksia kokouspaikan suhteen. Euroopan kardiologikongressin lisäksi ESC:n jaokset ja alayhdistykset järjestävät vuosittain lukuisia kokouksia, joista suurin on EuroPCR. Sen osallistujamäärä vuonna 2006 oli yli 11 000. Muita suuria kokouksia ovat EUROPACE sekä vajaatoimintakokous, Heart Failure, joka pidettiin vuonna 2006 Helsingissä.

5.1.8 European Heart Journalista arvostettu lehti

European Heart Journal on kehittynyt viime vuosikymmenen aikana yhdeksi arvostetuimmaksi kardiologian alan julkaisukanavaksi. Vuonna 2004 sen im-paktiluku oli 6.25. Lisäksi yhdistykset julkaisevat kuutta muuta tieteellistä julkaisua. Muista ESC:n toimintamuodoista tärkeimpiä ovat eurooppalaiset hoitosuosituks (ESC Guidelines), joita viime vuosina on julkaistu myös yhteistyössä AHA:n ja ACC:n kanssa. Hoitosuosituks muodostavat käytännössä pohjan myös kansallisille hoitosuosituksille ja yhtenäistävät hoitokäytäntöjä eri puolilla Eurooppaa.

5.1.9 Selvitykset ja eurooppalaiset hoitosuosituks

Uusimpia toimintamuuotoja on Euro Heart Survey -seurannat, joilla pyritään saamaan tietoa sydän- ja verisuonisairauksien esiintymisen ja hoidon muutoksista sekä hoidon ja diagnostiikan eroista eri puolilla Eurooppaa. Seurannat ovat tuoneet esille ongelmia hoitosuositusten toteutumisessa ja auttaneet kohdentamaan voimavaroja ongelma-alueille.

Kardiologian kehitys on ollut kymmenen viime vuoden aikana hyvin nopeaa ja eräiden suppeiden kardiologian erikoisalojen merkitys kardiologian sisällä on korostunut. ESC:n toiminnassa nämä vahvimmat erikoisalat ovat saaneet erityishuomion. Ne ovat perustaneet alayhdistyksiä, joilla on varsin itsenäiset toimintavaltuudet ESC:n organisaatiossa. Koulutustoiminnassa alayhdistysten järjestämät kokoukset ovat laajentuneet nopeasti, sen sijaan Euroopan kardiologikongressi yleiskokouksena on ilmeisesti saavuttamassa lakipisteensä eikä

sen osallistujamäärä tulee tästä suurenemaan. Varsinkin erikoistuneille yliopistokardiologeille suppeiden erikoisalojen kokoukset ovat nykyisin ammatillisesti tärkeämpiä kuin ESC:n laaja yleiskokous.

Kaiken kaikkiaan voidaan sanoa, että ESC on noussut toiminnassaan amerikkalaisten sisarseurojensa rinnalle ja joissakin suhteissa jopa mennyt niistä ohi. Perustehtäviensä ohella ESC:n rooli terveystoimittajana vaikuttajana näyttää korostuvan entisestään.

5.2 Pohjoismainen yhteistyö

Matti Halinen, Kuopion yliopistollinen sairaala

Pohjoismaisia kardiologien tapaamisia on järjestetty 1960-luvulta lähtien. Kolmas pohjoismainen kardiologikongressi pidettiin Helsingissä vuonna 1971, seitsemäs Turussa vuonna 1979, yhdestoista Kuopiossa 1987 ja kuudestoista Tampereella 1997. Kuopion ja Tampereen kokouksiin osallistui 500–700 henkilöä. Tampereella järjestetyn kokouksen suunnitteluun osallistuivat muiden pohjoismaisten seurojen edustajat.

Pohjoismaiset ja Baltian seurat tekivät 1990–2000 -luvulla yhteistyötä, kun valittiin henkilöitä ESC:n hallintoon. Pyrkimys oli saada alueeltamme päteviä ja sopivia edustajia mm. ESC:n hallitukseen ja muihin toimielimiin.

Pohjoismainen yhteistyö tiivistyi käytännön toiminnan tasolle vuonna 2006, jolloin Skandinavian seuroilla, Suomella ja Baltian seuroilla oli yhteinen näyttelypaikka ESC:n kongressissa Barcelonassa. Kesäkuussa 2007 Oulussa järjestettyyn 21. Pohjoismaiseen kardiologikongressiin osallistuvat myös baltit.

Kongressit kilpailevat keskenään niihin osallistuvista lääkäreistä sekä markkinointiyhtiöiden tuesta. Pohjoismainen kardiologikongressi on jäänyt tässä kilpailussa pahaan puristukseen. Aika näyttää, saadaanko Baltian maiden osallistumisesta riittävästi potkua näiden kongressien jatkumiseksi.

